

der en tiøre, der er faldet. Det er dejligt; ellers kan vi jo tage det i en anden sammenhæng.

Hvad angår ældrechecken, så har ældrechecken altså aldrig groet i den radikale have; det skal ikke være nogen hemmelighed. For os er det ikke en social begivenhed i sig selv, at man bliver ældre.

Vi er kommet med en helt anden slags forslag, hvor vi gerne ser, at alle de generelle ordninger, der er for alle ældre, bliver afskaffet, mod at man generelt hæver pensionen for dem, der virkelig har brug for den, nemlig de ældre, som har et behov, de, som kun har folkepensionen og ikke andet. Dem vil vi gerne være med til at hjælpe. Men det der med sådan at strø et lille beløb ud over hele den danske ældrebefolkning, et beløb, som de rige i øvrigt ikke rigtig kan mærke noget alvorlig til, er ikke radikal politik, så det vil vi gerne være med til at stemme imod, hvis det var det konkrete spørgsmål.

Så var hr. Dalgaard så venlig lige at vise mig, hvad det var for en rapport, og det var jo netop en rapport, som sagde, at Verdensbanken erkendte, at de strukturaltilpasningsprogrammer, man indtil nu har stået for, og som gik ud på at skære ned på staten, skære ned på de sociale udgifter, ikke har virket.

Derfor må konklusionen være, at der skal både en stærk stat, et stærkt marked og også et stærkt civilsamfund til, hvis man vil skabe udvikling og demokrati, og det er fuldstændig rigtigt.

Man kunne så spørge: Hvordan skaber man så demokrati? Ja, man skaber det i hvert fald ikke ved bare at være sig selv nok og sige: Det må de selv ligge og rode med dernede; de er ikke en del af verdenssamfundet; de er ikke en del af det internationale demokrati; det må de selv ligge og rode med.

Det er efter vores opfattelse ikke sådan, man skaber demokrati. Demokrati er noget, der sker ved dialog mellem mennesker, hvor man stiller krav til hinanden, også om god regeringsførelse, men også bidrager og giver hinanden rettigheder.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det har ærligt talt været en trist omgang at være vidne til den kampagne imod kulturer i andre verdensdele, som fortsætter kvarter efter kvarter fra Dansk Folkepartis ordfører. Men det er jo alt-

så vilkårene i en sådan debat. Man kan bruge talletiden, som man vil.

Kendsgerningen er jo, at den vestlige verden svigtede i Johannesburg. Det er jo faktisk den vestlige verden, der har gjort det så vanskeligt for befolkningen f.eks. i Afrika at komme på fode igen. Det er faktisk den vestlige verdens kolonimagter, herunder Danmark, der gjorde afrikanerne til slaver og solgte dem i Vestindien osv.

Hvis den vestlige verden ikke forstår, at det er os, der sidder på rigdommene, at det er den vestlige verdens multinationale selskaber, der udplyndrer verdens ressourcer, og hvis vi ikke vil dele dem med resten af verdens befolkning, så kommer det ikke alene til at gå dem ilde, som i dag lider under dette kapitalistiske verdenssystem, men så kommer det også til at gå os selv ilde, for så vil vi ikke i længden kunne bevare freden i verden.

Derfor er det så endnu mere forstemmende at høre disse tirader fra Dansk Folkeparti. Det viser jo, at man i dette parti intet – absolut intet – har forstået om det problem, som er det mest grundlæggende, vi står over for her i verden, nemlig at sikre, at dette århundrede ikke skal blive én endeløs række af krige, borgerkrige, terroraktioner, flygtningestrømme osv.

Men Dansk Folkeparti lukker sig inde, håber at kunne bure sig inde bag en tætlukket grænse, undlader at bidrage til løsning af nogen som helst problemer andet end muligheden for at berige sig selv.

Jeg vil først sige det gode, jeg kan sige til miljøministeren om regeringens indsats i Johannesburg. Ministeren sled og slæbte – jeg så det selv, for jeg var også til stede – og den anerkendelse skal han have. Desværre må man så sige, at ministeren havde en fuldstændig umulig opgave. EU kom med en lang række af krav, som alle andre skulle opfylde. Alle andre skulle opfylde alle mulige krav. EU skulle bare ikke selv yde et bidrag, stort set ikke. Derfor var det jo heller ikke muligt at flytte noget som helst, og selv om ministeren knoklede døgnnet rundt – og det gjorde han – blev det kun kommaer, han fik flyttet.

Kl. 14.00

Vi så samtidig, at der blev skabt en alliance, desværre, mellem USA og de rige olieproducerende lande, en alliance, der gjorde det muligt for USA at splitte ulandene i Johannesburg. EU, OPEC og USA bærer ansvaret for, at der blev så mageret et resultat i Johannesburg.